

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. An alius alio possit esse beator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ARTICVLVS II.

Vtrum alius aliopossit esse beator?

3 **C**onclusio est affirmans : quia fieri potest vt alius alio clariùs Deum videat, eoq̃ fruatur perfectiùs : atq̃ beatitudo formalis consistit in visione & fruitione : ergo potest esse in alio minor. De hoc factis multa in 1. p. q. 12.

ARTICVLVS III.

Vtrum aliquis in hac vita possit esse beatus?

4 **C**onclusio est, verà seu essentiali beatitudine neminem in hac vita beatum esse posse. Ratio est, quia in hac vita nemo Deum clarè videre potest : vt multis locis docet Scriptura. Intellige hæc, secundum legem statutam. Nam per absolutam Dei potentiam fieri potest vt quis in vita mortali beatus sit: exemplum habemus in humanitate Christi.

ARTICVLVS IV.

Vtrum beatitudo possit amitti?

5 **C**onclusio est, essentialem beatitudinē amitti non posse. Est articulus fidei. Credimus enim vitam æternam. Idem patet ex plurimis Scripturæ locis, quibus docemur præmia iustorum & supplicia impiorum fore perpetua; vt Matth. 25. Psalm. 83. & alibi. Item vbi cælestis hæreditas dicitur *in corruptibilis & immarcescibilis*; vt 1. Petri c. 1.

DVBIVM I.

Vtrum beatitudo suapte naturâ sit incorruptibilis, An solùm supernaturalis Dei conseruatione?

6 **R**espondeo, Omnis sententijs, corruptibile & incorruptibile aliquid dici respectu causæ quæ possit corrumpere vel non corrumpere. Causa verò ista esse potest vel Deus ipse, vel aliqua creatura.

Nihil incorruptibile respectu Dei.

Itaque si beatitudo hominis comparatur, ad Deum, sic haud dubiè est corruptibilis; sicut & omnis creatura. Quomodo Patres sapè dicunt nullam creaturam naturâ suâ esse incorruptibilem, sed ex voluntate Dei. Ratio est, quia assidue pendet ex libero Dei influxu; sicut pondus quod in aère ab aliquo sustinetur; vel sicut imago in speculo ab obiecto relucens. Suppositâ tamen diuinâ promissione quâ promissit beatitudinem fore æternam, etiam à Deo nequit interimi vel auferri: quia seipsum negare non potest.

Beatitudo est incorruptibilis comparata ad res creatas.

Si verò beatitudo comparatur ad res creatas, sic naturâ suâ est incorruptibilis: talis enim est naturæ vt à nulla creatura possit impediri vel aboleri.

Probat, Quia posito lumine gloriæ, & concursu Dei huic lumini & intellectui debito, necess-

ario sequitur visio. Nam essentia diuina est intemè præsens menti; vnde mens non potest se ab ea auertere, neque iudicium visioni contrarium concipere. Positâ autem visione, necessariò sequuntur ceteri actus; scilicet amor & gaudium. Tam igitur est incorruptibilis beatitudo tamq̃ solida, quàm substantia vel cælorum vel Angelorum. Verùm incorruptibilitas gaudij & amoris, pendet ex incorruptibilitate visionis. Hæc autem pendet ex firmitate luminis quod contrarium non habet, & diuini concursus: in quibus duobus est totum fundamentum æternitatis beatæ vitæ.

DVBIVM II.

Quomodo verum sit quod ait D. Thomas in Corpore De ratione Beatitudinis esse, vt omne desiderium hominis impleat?

7 **V**idetur enim falsum. Nam Christus verè beatus fuit in hac vita: & tamen non omne eius desiderium erat impletum; & animæ Sanctorum beatæ sunt, tamen desiderant corporum resurrectionem.

Respondeo, Ad rationem beatitudinis non requiri vt actu impleat omne desiderium, sed vt ex se sit sufficiens implere, sic vt non restet vlla molestia in animo ex absentia rei desideratæ. Qui enim tanto bono fruatur, facile fert absentiam aliorum bonorum, quæ eius comparatione quasi nihil sunt. Quod autem in Christo Domino non omnis molestia exclusâ fuerit, miraculo factum est, vt posset pro nobis pati. Animæ Sanctorum etsi desiderant sua corpora, non tamen ex dilatione afficiuntur molestiâ. His adde, non esse necessarium vt essentialis beatitudo per se ipsam formaliter omne desiderium omnino expleat; sufficit vt id faciat vel per se, vel per ea bona quæ secum trahit, quæque ex illa pendent.

Beatitudo debet esse sufficiens implere omne desiderium.

DVBIVM III.

Vtrum ad Beatitudinem requiratur securitas?

8 **V**idetur non requiri. Primò, Quia eiusdem rationis est visio perpetuò durans, & ea quæ solùm durat vnum diem: ergo ea quæ diem durat tam benè faciet beatum, saltem pro illo die, quàm perpetua faciat beatum in perpetuum.

Argumenta pro parte negatiua.

Secundò, Ad rationem beatitudinis non requiritur exclusio omnis tristitiæ; vt patet in Christo Domino: ergo etiam non requiritur vt omnis timor beatitudinis amittendæ excludatur.

Tertiò, Si securitas requiritur ad beatitudinem: ergo visio & fruitio non sufficient.

Respondeo, Requiritur securitatem, sicut rectè hic docet D. Thomas. Quod vt probetur.

Nota, Securitatem veram nihil esse aliud quàm absentiam timoris de bono amittendo, vel malo incurrendo, natam ex certa cognitione rei non euenturæ. Dico ex certa cognitione; quia si cognitio sit incerta, erit non vera, sed fallax securitas.

Securitas quid.

Nunc probatur Responsio: Primò, Quia cum timore amittendi tanti boni, non potest quies animi consistere; sed necesse est summa anxietate affici: ergo ad beatitudinem requiritur huius timoris

moris